

МАРИЯ ИЛИЕВА
ПРАЗНИК

chitanka.info

Тази вечер трапезата пълна е,
масата посипах със бяла покривка.
Свети кристалът във злато облечен.
Лудо е виното, пенливо, червено.
Свещи разпалено сенките гонят...
Очаквам... тихия звън на вратата,
намерил посока

сред празните улици.

Не звъни... Просто влез във душата,
за тебе открехнала
порти на съмване.
Плахо пристъпваш,
ела във сърцето,
посегни

и вземи си искрица от огъня
запалил за тебе със болка от обич.
Нека в самотните ноци
в тебе да лумне.

И нека те топли,

и нека с милувка
горещите устни

от плам да потръпнат...

Поседни тук до мен...

И тънките чаши

във песен любовна,

трептящо да звъннат.

Усмихни се отново, кажи ми:

„Наздраве!“

Превърни ме цяла
във топла прегръдка.

Не прошепвай дали ще останеш...

Не разказвай за други огнища.

Много си минал,

пътят оставил е пепел,

със поглед изръсвам

*среброто в косите.
Горецо целувай,
дланите с шепот ме милват,
думи не казвай,
 навярно усещаш...
Очите говорят,
прегръщай ме нежно!
Нека бъде нашата празнична вечер!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.